

sä kokouksessa viime joulukuussa. Johtokunta työskentelee juuri sääntöjen viimeistelytyössä ja saataneen nämä tärkeät säännöt piakkoin painosta julkisuuteen. Me olemme vakuutettuja siitä, että Liitollamme on täten täysin ajanmukaiset ja täydelliset säännöt, ja jos toiminta saadaan niiden mukaan kaikkialla käyntiin, pitäisi maamme palloilun mitä järjestelyyn tulee, kulkea varmaa tulevaisuutta kohti. Sääntöjen tarkastustyön suorittivat ensin johtokunnan asettama toimikunta, johon kuulivat herrat T. Tornivuori, N. Tammisalo, G. Löfgren ja A. Englund. Sittemmin teki johtokunta niihin erinäisiä muutoksia.

Uusien sääntöjen ansioksi on luettava epäilemättä myös se ilahduttava seikka, että usealla paikkakunnalla on herännyt halu perustaa Liiton alaisia piirikuntia. Yksi piirikunta on jo lopullisesti perustettu nimittäin Helsingin piiri, johon kuluu Helsinki lähimpine ympäristöineen. Ei voi kuin ilolla tervehtiä tällaista järjestelyä.

Suhteemme kansainväliseen liittoon on ~~lujittunut~~ tänä vuonna m.m. siten, että kansainvälisen eli FIFA:n kongressissa Genevessä Liittoamme edusti puheenjohtajamme, joka matkusti kokouspaikalle sekä sihteerimme. Koska täällä tänään erikseen selostetaan Geneven kansainvälistä kongressia jätämme asian tässä silleen.

Kansainvälisessä erotuomarikokouksessa Wien'issä edusti liittoamme Anton Johansson Ruotsista. - Alkuvuodessa yritti johtokunta saada maahamme sopivaa jalkapallotreenaria, mutta koska ei sopivaa henkilöä voitu saada, raukesi hanke toistaiseksi.

Liittoomme kuuluu nykyään 53 palloilua harrastavaa seuraa. Rekisteröityjen pelaajien lukumäärä on noin 2.000 ja liittoomme kuuluvien seurojen kokonaisjäsenmäärä n. 6.000. Me olemme vakuutettuja, että seurojen ja siis myös jäsenten lukumäärä saataisiin huomattavasti kasvamaan, kunhan vain

kenttä-olot maassamme olisivat paremmat. Tästä syystä täytyy meidän pitää kenttäkysymystä sellaisena pyhänä asiana, johon aina ja kaikkialla kannattaa panna huomiota. Onhan kuvaavaa maallemme, että meillä ei ole montakaan seuraa, jolla olisi oma kenttä. Kaikissa muissa maissa on asianlaita päinvastainen. Liittomme puheenjohtajan aloitteesta onkin johtokunnassa alustavasti keskusteltu asiasta sekä erikoisen kenttärahasen perustamisesta, josta seurat voisivat saada edullisia lainoja kentän rakentamista varten. Tampereen palloilijat ovat jo saaneet 6.000 markkaa lainaksi n.s. jalkapalloilijain olympialais- ja harjoitusrahastosta ruohokenttäänsä kuntoonlaittamiseksi.

Liittomme rahalliset asiat ovat huonontuneet kuluneena vuonna huomattavasti. Vaihto ei ole ollut niin suuri kuin edellisenä vuonna. Huonoon rahalliseen tulokseen on vaikuttanut kerrassaan epäedulliset ilmasuhteet. Sade ja tuuli on pilannut monen kilpailun. Sitäpaitsi oli Liitollamme kuluneena vuonna kokonaista 6 maakilpailuja omien rajojen ulkopuolella, ja ne aiheuttavat aina enemmän menoja kuin tuloja, varsinkin kun liittomme aikaisemman sopimuksen mukaan oli velvollinen lähettämään joukkueensa määräpaikkaan suurimmaksi osaksi omalla kustannuksella. Tänä vuonna on asianlaita päinvastainen. Silloin saapuu tänne esim. Norja aivan omalla kustannuksellaan ja Ruotsille olemme velvolliset maksamaan vain paluumatkan. Sitäpaitsi ovat Unkari, Itävalta ja Saksa lupautuneet saapumaan tänne vastaisuudessa niin huokeasti kuin suinkin. Tavallaan voimme siis sanoa, ettei liittomme ole suorastaan hävinnyt ulkomaanmatkoillaan, vaan joutunut ikäänkuin maksamaan liiaksi etukäteen. Rahavaroja on nyt Smk. 5.845:18 ja pääomatili on Smk. 9.250:18. Kuluvaksi vuodeksi toivoo Liittomme saavan Valtion avustusta

huomattavasti enemmän kuin aikaisemmin, siis tässä suhteessa on Liittomme ollut paljon huonommassa asemassa kuin muut liitot. Tämä selostus riittääköön Liittomme sisäisistä olosuhteista kuluneena vuonna. Liite I esittää Liiton seuroja vuonna 1923.

Kilpailukausi.

Kilpailukausi ei viime vuonna ollut yhtä säännöllinen kuin useasti ennen. Niin jää- kuin jalkapalloilukautta on häittänyt kerrassaan huonot ilmat. Jääpalloilijamme pääsivät kyllä jo joulukuussa harjoittelemaan, mutta sitten oli keskellä talvista tammikuuta useita suoranaisia sadepäiviä. Samaten häittäsi sade ja tuuli jalkapallokautta sekä keväällä että syksyllä. Joukkueet eivät päässeet ajoissa harjoittelemaan, kilpailuja ei voitu aina pitää, monet tärkeätkin ottelut pidettiin olosuhteissa, jotka olivat suorastaan kurjat. Huonojen kenttien syyksi voi lukea senkin, että esim. jalkapalloilun mestaruuskilpailussa tapahtui niin monta yllätystä. Turun asiamiehemme kirjoittaa m.m. kuvaavasti, että Turussa ei 90 vuoteen ole ollut näin sateista vuotta.

Jääpalloilun alalta mainittakoon ensiksi, että Suomi hävisi vuoden arvokkaimman ottelun, maakilpailun Ruotsin ja Suomen välillä. Tämä huomattava ottelu pidettiin Suomen Talvikisain yhteydessä helmikuussa Helsingissä. Se oli näiden kisain huomattavin urheilutapaus. Ruotsia edusti seuraava joukkue: Sävenberg, Nilsson-Jansson, Karlsson-Bergqvist-Bard, E.Johansson-Månsson-Svanström-M.Johansson-H.Eriksson. Suomen joukkue oli seuraavasti kokoonpanttu: Saarinen, Joutsenlahti - Pelli, Tammisalo - Kostamo - Lasse Schybergson, Poutiainen - L.Mäkinen - Lund - Ahnger - Pirhonen. Suomalaisten

peli ei tällä kertaa ollut yhtä varmaa ja nuorekkaan innokasta kuin useasti aikaisemmin ja ruotsalaiset saivat niukan voiton 4-3. Pari päivää myöhemmin asetti Helsinki yhdistetyn joukkueensa ruotsalaisia vastaan, mutta erittäin hajanaisesti pelaava pääkaupunkijoukkue hävisi kokonaista 5-0. Me emme voi kuin avonaisesti tunnustaa, että jääpalloilu on tehnyt Ruotsissa parina viime vuonna edistysaskeleita ja maassa on nyt huomattavasti enemmän hyviä pelaajia kuin meillä. Kuvaavaa Ruotsin jääpalloilun levenemisestä on m.m. se seikka, ~~XX~~ että heidän mestaruuskilpailuihin ottaa osaa nyt yli 30 joukkuetta. Paitsi ruotsalaisia, on Suomessa vieraillyt Eestin yhdistetty jääpallojoukkue, mutta kärsi se ensimmäisessä maakilpailussa tappion 22-0. Suomea edusti puhdas HJK joukkue. Sitten kävi tällä vielä turistimatalla Leipzigin Luistinklubin jääpalloilijat ja heitä vastaan asetettiin pääasiallisesti samanlaisia pääkaupungin jääpallotaitureita. Meikäläiset voittivat 8-1. Eestin joukkue voitti saksalaiset 10-0 mutta otellessaan H:gin IFK:n kanssa, hävisi Eestin joukkue 4-3.

Kotimaisia otteluja tarkastaessa ei voi olla panematta huomiota HJK:n onnistuneeseen pelikauteen. Seuran ensijoukkue pelasi kaikkiaan 12 ottelua ja hävisi vain yhden, nimittäin ensi kertaa kilpaillessaan "Susia" vastaan "Susiveistoksesta", jolloin HJK sai palata Viipurista voitettuna maaliluvulla 10-4. Mutta pelattaessa Suomen mestaruudesta sai HJK kauniita voittoja ja tulen lopuksi jälleen maamme mestarijoukkueksi, kuten liite 2 osottaa. Samoin voitti HJK Plytekniikkojen maljan ja Viipurin IFK:n riemujuhlapokaalin. Arvokkaaksi kilpailuksi muodostuneen kaupunkiottelun Viipuri - Helsinki voitti Viipuri maaliluvulla 4-2. Viipuria edustivat: Hirvonen, Joutsenlahti - Laine, Pelli - Kostamo - ~~aplan~~, Pirhonen - Ahnger - V.Lund -Vesterling - Poutiainen,

ja Helsinkiä: Saarinen, Siimes - Biaudet, Tammisalo - Limna - Fält, Thorn - Aalto - Pekomen - Larsson - Lappalainen. Ystävyysotteluita on ollut lukuisasti. Sudet voittivat KIF:n 8-5, Vaasan Vasama Tampereen Palloilijat 6-3 j.n.e. H:gin sarjakilpailuja osoittaa liite 3. ja sovittavat sarjoissa Jalkapalloilijamme saivat, kuten jo huomautimme, odottaa keväällä kauvan, ennenkuin pääsivät kunnolla harjoittelemaan ja ottelemaan. Joukkueemme olivatkin tämän takia pitkin kevättä huonossa ja epävarmassa kunnossa. Seuraavassa kaikessa lyhykäisyydessään pelikauden huomattavimmat ottelut. Yksityiskohtaisemmat selostukset ovat löydettävissä äänenkannattajimme lehdeillä. Suomi tuli kuluneena vuonna pelaamaan liiankin monta maakilpailuja. Kaikkiaan seitsemän ja niistä kuusi maan rajojen ulkopuolella. Ensin oli ottelu Norjaa vastaan kesäluussa Kristianissa. Hävisimme 3-0. Tästä ottelusta kannattaa sanoa, edustajamme pelasivat kerrassaan huonosti. He tekivät suoranaisia alkeellisia taktiikkavirheitä ja saamme kiittää luojaa, ettei tappio tullut suuremmaksi. Sama joukkue pelasi sitten pari päivää myöhemmin Ruotsia vastaan Gevlessä ja nyt aivan toisella maulla. Ruotsi asetti meitä vastaan sangen hyvän joukkueen, mutta miehemme pelasivat valan toisin ottein kuin Kristianissa ja olisivat ansainneet voiton. Kohtalo määräsi kuitenkin tappion 5-4. Elokuussa lähti maajoukkueemme pisimmälle matkalle minä pelaaamme ovat koskaan tehneet. Alkujaan oli sovittu ottelu vain Saksaa vastaan, mutta kun Itävalta ja Unkari suorastaan pyytämällä pyysivät joukkuetta käymään samalla heillä vierailulla, suostui Liittomme johtokunta tähän, vaikkakin se oli tietoinen retken vaikeudesta. Matka onnistui kuitenkin paremmin kuin mitä oli uskallettu toivoa. Dresdenissä sai joukkueemme elokuun 12 p:nä kunniakkaan voi-

ton 2-1 Saksan joukkueesta. Elokuun 15 p:nä hävisi joukkueemme Itävallalle 2-1 ja elokuun 19 p:nä Unkarille 3-1. Matka oli pelaajillemme huomattava opintoretke. Sen saattoi huomata syksympänä m.m. siitä, että useat pelaajat yrittivät kohdistaa kaikkensa niin sanottuun maapeliin ja sovittivat harjoituksensa myös sen mukaisesti. Jos meillä saataisiin tuo visusti juurtunut yhdenmaalinen peli vähentymään. Kuudes maakilpailu oli Suomella syyskuussa Helsingissä Puolaa vastaan. Reippaan ottelun voitti Suomi varmasti 5-3. Varsinkin ensi aikapuoliskolla pelasi joukkueemme hyvin. Seuraavana sunnuntaina oli maakilpailu Eestiä vastaan, Tallinnassa. Tähän otteluun ei saatu parasta mahdollista joukkuettamme, koska samaan aikaan pidettiin myös mestaruuskilpailuja. Joukkueemme kylläkin oli vahva, mutta kaikki valitut eivät päässeet matkalle, joten hävisimme kehittyneille ja innolla pelaaville eestiläisille 2-1. Siis mahdollisimman pieni tappio, mutta siitä tuli silti mahdollisimman suuri meteli. Seuraavana sunnuntaina voitti Helsinki Tallinnan 5-0. Propaganda tarkoituksessa on Suomessa keväällä vierailut Leipzigin Wacker seura. Se pelasi Helsingissä kahdesti häviten 5-2 ja 2-0. Viipurissa se voitti 3-1 ja samoin Vaasassa 7-0, mutta hävisi Turussa 3-2. Syksympänä vieraili maassamme Taalainmaan yhdistetty joukkue. Se voitti Vaasassa 4-0, Kokkolassa 12-0, mutta ~~raikitti~~ hävisi Viipurissa ja Helsingissä 2-0. Upsalan Sirius seura voitti Helsingissä KIF:n joukkueen, mutta hävisi yhdistetylle joukkueelle 4-2. Turussa voitti Sirius sikäläisen IFK:n 1-0. Keväällä teki HJK onnistuneen matkan Baltiaan, voittaen pelamansa kaikki neljä ottelua. Samoin on HPS ja Turun IFK pelannut voitokkaasti Tallinnassa kun sensijaan KIF voitti siellä yhden ottelun mutta hävisi toisen. Vielä mainittakoon erittäin, että Porvoon Akilles voitti Tallinnan Sportin 2-1.

Kansallisista kilpailuista mainit-

takoon, että HJK voitti myös jalkapalloilun mestaruuden. Tämä on ensi kertaa maamme palloilun historiassa, että sama seura voittaa samana vuonna molemmat mestaruudet. Samoin voitti HJK järjestämänsä kilpailun Maalivah-
tipatsaasta. Helsinki ja Turku ovat kahdesti pelanneet vastakkain yhdistetyillä joukkueilla. Ensimmäisellä kerralla voitti Turku 4-3, mutta toisella kertaa Helsinki 6-0. Viipurin ja Turun ottelun päättyi viimeainnittujen voittoon 3-1. Viipurin yhdistetty joukkue pelasi toukokuussa ratkaisematta Skandinaaviaan lähtevän maajoukkueemme kanssa. Maaliluku 2-2. Helsinkiläisistä, viipurilaisista ja turkulaisista kokoonpantut joukkueet ottelivat ennen Keski-Europan matkaa. A.joukkue voitti 3-1. Ystävyysotteluja on ollut lukuisasti. Helsingin toisen luokan joukkue on käynyt kilpailumatkalla Karjalassa ja pelasi m.m. Joensuussa kaksi ottelua samana päivänä. Helsingin sarjakilpailuja ei saatu kenttäpuutteen ja sateiden takia loppuun suoritettua, paitsi ensi luokassa, jonka voitti KIF. Kaikkiaan oli Helsingin sarjakilpailuissa mukana yli 30 joukkueetta. Liite 4 osoittaa mestaruuskilpailun kulkua jalkapalloilussa. Suomen kansainväliset pelaajat jalkapalloilussa vuonna 1923 ovat:

✓ Tammisalo (HJK), ✓ Englund (H:gin IFK),
✓ Lydman (HPS), ✓ R.Wickström (KIF), ✓ I.Grannas
(Turun IFK), ✓ T.Koskinen (Viipurin Sudet), ✓ I.
Laine (Viipurin Sudet), ✓ L.Virta ja H.Mantila
(HPS), ✓ Ch.Stormbom (Turun IFK), M.Jansson
(Turun IFK), ✓ E.Soinio (HJK), ✓ Hj.Kelin (HJK),
✓ A.Linna (HPS), ✓ V.Eklöf (HJK), ✓ K.Fallström ja
✓ B.Silve (HJK), ✓ T.Österlund ja ✓ P.Kuffschnoff
(Turun IFK), ✓ Kettunen (Viipurin Sudet), ✓ Moisio
(Viipurin Sudet), ✓ Kanerva (HPS), ✓ H.Belewitcz,
✓ A.Katajavuori (HPS) ja ✓ G.Åström (H:gin IFK).

Turun piirin toimintaa osoittaa liite 5, jonka on laatinut asiamiehemme Turussa lehtori Aug.Blomberg. Toiminta Turussa on huomattavasti vilkastunut ja muodostunut e-

dulliseksi siinä suhteessa, että sikäläinen IFK on saanut Palloseurasta kelpo vastustajan, joka pyrkii vakavasti johtoon.

Viipurin piirin oloja asiamiehemme Lauri Mäkinen selostaa liitteessä 6. Siellä on Sudet mestareita jääpalloilussa mutta jalkapalloilussa jakaantuivat voimat sangen tasan Reippaan ja Susien välillä. Asiamiehemme ilmoittaa kertomuksensa lopussa, että Viipuri elää paraikaa jonkinlaista murroskautta. Jalkapalloilussa on kuitenkin jo jonkinlaista vakaantumista havaittavissa, mutta jääpalloilussa käänne pahimmillaan ja tulos tietämätön.

Karjalan piiristä kertoo asiamiehemme Uki Nieminen laatimassaan liitteessä 7. Siellä on päästy joltiseenkin alkuun. On pelattu 5 jää- ja 13 jalkapallo-Ottelua. Maata on siellä muokattava. Sateiset säät ovat sielläkin olleet toiminnalle haitaksi.

Vaasan piirin toiminnasta on liite 8. Sen on laatinut asiamiehemme tri. Lund.

Erotuomarikursseja on järjestetty Helsingissä, Turussa ja Tampereella.

Toukokuussa järjesti Liitto propagandajuoksukilpailun Helsingin poikki. Mukana oli noin 30 joukkuetta. Parhaan ajan matkalla Kaivopuisto-Pallokenttä sai Varsinaissuomalainen osakunta. Jalkapallojoukkueista oli paras IFK:n ensijoukkue.

Pitkäpalloilijat ovat kuuluneet yhä eri jaostona Liittoomme. Heillä on nyt oma merkki, oma talous ja omat mestaruuskilpailut. Helsingin Pallonlyöjistä tuli Suomen mestari.

Surullisten tapaturmien kautta on Viipurin Reipas menettänyt kelpo pelaajansa Matti Nykäsen, joka hukkuu Imatran kuohuihin ja H:gin IFK kansainvälisen pelaajansa J. Österholmin, joka hukkuu Kuorsalon lento-onnettomuudessa. He olivat kumpikin kelpo pelaajia ja aimo tovereita.

Tämä riittääkään osoittamaan Liittomme toimintaa vuonna 1923. Yhtä ja toista on epäilemättä jälleen aikaansaatu niin Liiton sisäisessä kuin ulkonaisessakin toiminnassa ja ei voi kuin toivoa, että Liittomme saisi työskennellä häiriintymättä aloitettuun suuntaan, joskin laveammalla ja yhä selvemmällä ohjelmalla.

Maasta vuonna 1924.

Helsingissä tammikuun 14 p:nä 1924.

Suomen Palloliiton puolesta:

E.v.Frenckell
puheenjohtaja

Kaarlo Soinio
siht.

maan, mikä silloin oli v. 1923.

Kuluneena vuotena on puheenjohtajana toiminut vuosikokoukseen yksimielisesti valittuna ins. E. von Frenckell ja suhteellisen vasiltavan mukaan, jota valittuun kertaan käytettiin liitto-

Kertomus Suomen Palloliiton toiminnasta vuonna 1924.

Kulunut vuosi on monessa suhteessa ollut merkityksellinen ei ainoastaan Suomen, vaan koko maailman palloilulle. Ratkaistiinhan viime kesänä Pariisin olympialaisten kisojen yhteydessä "maailmanmestaruus" jalkapalloilussa, pitihän kansainvälinen jalkapalloliitto kokouksen, jossa rohkeasti viitoitettiin tie palloilun vastaiselle kehitykselle ja pohdittiinhan kysymyksiä, jotka kansainväliselle palloilulle ovat suorastaan elinkysymyksiä. Luonnollista on, että tällaisten tärkeitten kysymysten käsitleminenkin on mitä suuriarvoisinta ja kun lisäksi käsittelyä seuraa toiminta, on itsestään selvää, että palloilun tulee entistä voimakkaampana ja hyödyllisempänä vaikuttamaan kansainväliseen yhteistoimintaan urheilun alalla.

Vaikka kulunut vuosi Suomen palloilulle ei ole ollut niin menestyksellinen, kuin ehkä sen parhaimpina vuosina, on siinä kumminkin ollut mielenkiintoisia kohtia. Pitihän ratkaista m.m. Pariisiin joukkue, mikä asia lopulta sai kielteisen päätöksen. Jääpallokausi oli pitkän ja hyvän talven tähden menestyksellinen ja vaikkakin jalkapallokausi alussa näytti hyvinkin synkältä, kehittyi palloilumme lopulta jokseenkin tyydyttävälle kannalle. Jalkapallokauden myöhemmät ottelut osoitivat selvästi palloilumme saavuttaneen

saman, meikäläisiin oloihin nähden, korkean kannan, mikä sillä oli v. 1923.

Kuluneena vuotena on puheenjohtajana toiminut vuosikokouksen yksimielisesti valitsemana ins. E. von Frenckell ja suhteellisen vaalitavan mukaan, jota vaalitaapaa ensimmäistä kertaa käytettiin liittohallitusta valittaessa, tuli muiksi liittohallituksen jäseniksi toht. L. Tanner, pankinvirkailija H. Relander, maisteri M. Jukola, ins. K. Karvonen, joht. A. Englund, ins. A. Linna, sekä varalle vänrikki K. Soinio ja konttoristis S. Österlund. Liittohallitus valitsi varapuheenjohtajaksi toht. Tannerin, ylisihteeriksi vänrikki Soinion sekä kamreeriksi ja apulaissihteeriksi herra E. Pekosen. Kaikkiaan on liittohallitus kokoontunut 19 kertaa, mutta sitäpaitsi ovat erikoiset valiokunnat tarpeen vaatiessa kokoontunut pohtimaan kulloinkin esillä olevia asioita.

Nykyään kuuluu liittoomme 59 yhdistystä, joiden rekisteröityjen pelaajien lukumäärä kohoaa 2100, mutta joiden kokonaisjäsenmäärä lähenee 6500.

Vaikka ilmoitusten keruu ja tehtävät muutokset kansainvälisen liiton sääntöihin viivyttelivät liittomme sääntöjen painokuntoon saattamista, valmistuivat ne kumminkin lopullisesti vuoden kuluessa. Sääntömme ovat täsmälliset ja nykyajan vaatimuksia vastaavat, ja jos niiden mukaan toimitaan, niin tuloksen täytyy olla hyvä. Sääntöjen edellyttämällä tavalla ~~harrastajien~~ ovat erotuomari- ja valitsemiskomiteat työskennelleet. Edelliseen kuuluivat herrat G. Löfgren puheenjohtajana, N. Tammisalo sihteerinä, jäseninä B. Sjöström, A. Linna ja Y. Tuhkunen. Erotuomarikomitean työskentelyn tuloksena mainittakoon erotuomarikurssit, suomenkieliset Helsingissä, ~~Turussa ja Por-~~ ~~hassussa~~ ~~ja~~ ~~Riihimäellä~~ ~~(Tammisalo)~~, ruotsinkieliset Helsingissä, Turussa ja Por-

voossa (Sjöström) sekä Vaasassa (Löfgren). Opastustilaisuuksissa on ollut runsaasti palloilijoita, joten erotuomarikysymys saataneen pian ratkaistuksi edulliseen suuntaan. Valitsemiskomiteaan ovat kuuluneet herrat K. Soinio, H. Relander ja G. Löfgren vakinaisina sekä Y. Tornivuori ja R. Wickström varamiehinä, ja on komitea työskennellyt ohjesääntönsä mukaisesti.

Liiton äänenkannattajina ovat olleet Suomen Urheilulehti ja Idrottsbladet, mutta viimemainitun suhtautumiseen liittoon on liittohallitus ollut tyytymätön. Rahallinen asema parantunut. Pidetyt maottelut eivät kumminkaan tuottaneet sellaista tulosta kuin oli odotettu. Varsinkin Norje-Suomi ottelu oli taloudellisesti heikko riippuen epäedullisesta päivästä, jolloin olimme pakoitetut ottelun pitämään. Rahavaroja on nyt 12.850:06 markkaa ja pääomatili on 20.413:41 markkaa.

Propaganda ja kasvatustyönsä tehostamiseksi tulisi liiton toiminnan laajuuteen katsoen, saada suurempi valtion avustus, mikä kuluneena vuonna oli vain 22.000 markkaa.

Liittomme on kuluneena vuonna ollut pakoitettu ryhtymään muutamiin pelaajiin nähden kurinpidollisiin toimenpiteisiin. Niinpä jääpalloilijain matkalla Tukholmaan viime helmikuussa tapahtuneen välikohtauksen tähden rankaisi liittohallitus HJK:n jäseniä A. Pietiläistä ja M. Lagerström'iä kilpailukelvottomuudella toukokuun 1 p:stä marraskuun 1 p:ään 1924 ja saman yhdistyksen jäsenen E. Soinion kilpailukelvottomuudella ajaksi 18.10.1924 - 1.1.1925 syystä, että mainittu henkilö oli Liittohallituksen mielestä urheilun arvoa alentavalla ja loukkaavalla tavalla arvostellut pelitovereitaan.

Viime kesänä järjesti liitto yhdessä Helsingin piirin kanssa Helsingin

halkijuoksun, johon ilmoittautui kokonaista 36 joukkuetta.

Maamme palloilu on jakaantunut kaikkiaan neljään piiriin nim. Helsingin, Turun, Vaasan ja Viipurin piireihin ja lisäksi on Karjalan palloiluasioita hoitanut toimittaja U. Nieminen.

Pesäpalloilu on edelleenkin ollut erikoisen jaoston käsissä.

Suhteemme kansainväliseen liittoon on pysynyt entisellään. Viime vuonna pidettiin olympialaisten kisojen yhteydessä jalkapallokongressi. Edustajiamme olivat siellä ins. v. Frenckell, vänrikki Soinio sekä stipendiaatteina lähetetyt herrat Englund ja Löfgren. Kongressissa käsiteltiin useita tärkeitä kysymyksiä, mutta koska stipendiaattit tulevat antamaan matkaselityksensä ja sen yhteydessä selostavat kongressin kulun, on tarpeetonta tässä asiaa lähemmin kosketella. Kuten tunnettua, ei liittomme katsonut voivansa lähettää edustusjoukkuetta Pariisiin kisoihin. Sensijaan ryhdyttiin toimenpiteisiin muutamien henkilöiden lähettämiseksi opintomatkalle seuraamaan Pariisin jalkapallokisoja. Varoja saatiin liiton käytettäväksi 21.000:-, mikä summa saatiin keräämisellä ja vapaaehtoisen lahjoituksen kautta. Pariisiin lähetettiin herrat G. Löfgren, A. Englund, V. Eklöf ja M. Mäkinen.

Kilpailujenkin kautta on liittomme ollut yhteistoiminnassa ulkomaitten kanssa. Liitto-otteluja on jääpallossa pelattu Ruotsin ja Eestin kanssa ja jalkapalloilussa Turkin, Norjan, Ruotsin, Puolan, Latvian ja Eestin kanssa. Ilahduttavaa oli varsinkin Turkin ensiesiintyminen maassamme. Yksityiset yhdistyksetkin ovat vierailleet ulkopuolella rajojamme. Helsingin Jalkapalloklubi käväisi kuluneen jääpallokauden alussa Ruotsissa ja kesällä

oli Turun IFK kilpailumatkalla Puolassa ja Eestissä sekä Turun Palloseura Eestissä. Maassamme kävi talven aikana Uppsalan Sirius, kesällä taas Köpenhavns Boldklub sekä lopuksi puolalainen Viljanminen yhdistys pitemmällä kiertueella. Ulkomaisten jalkapallojoukkueitten vierailu maassamme on opiksi, mutta tällöin on syytä kiinnittää huomio hyviin joukkueisiin, sillä niitten kustantaminen tänne ei kohonne paljoakaan suuremmiksi, mutta niiltä saatu oppi ja niiden jättämä opetus on sitä hyödyllisempi.

Kilpailukaudet.

Jääpallokausi.

Tavallista aikaisemmin pääsivät jääpalloilijamme harjoittamaan mieliurheiluaan. Jo marraskuun alkupäivinä vallinnut pakkassää jäädetti lahtiemme pinta-veden kestävään kuntoon. Kauan tätä ei kumminkaan kestänyt. Uusi ja pysyvä jää saatiin joulukuun puolivälissä ja joulupyhinä pelattiin siellä täällä harjoitusotteluja. Jääpallokautemme huomattavin ottelu, maakilpailu Suomi - Ruotsi pelattiin viime vuonna Tukholmassa helmikuussa ja tällöin kärsi liittojoukkueemme raskaan tappion 3-5. Suomen liittojoukkue oli seuraavasti kokoonpanttu: Saarinen, Pelli-Lagerström, Tammisalo - Eklöf - Kaplan, Pirhonen - Ahnger - Pekonen - Pietiläinen - Poutiainen. Tappio tuntui sitäkin katkerammalta kun joukkueemme pelasi mainiosti ja yhtenäisesti ja johto vielä n. 10 min. ennen loppua, eikä alakynnessä olosta ollut puhuttakaan. Ruotsalaiset saivat aikaan pari yllätyksellistä tilannetta, joiden tuloksena oli tasotus ja voittomaalit. Paria päivää myöhemmin meikäläinen joukkue pelasi yhdistynyttä tukholmalaista

joukkuetta vastaan ja voitti sen ylivoimaisesti tuloksella 8-2. Liitto-ottelu Suomi - Eesti pelattiin tammikuussa Tallinnassa. Liitoamme edusti KIF:n joukkue vahvistettuna perillä Helsingin IFK:n pelaajilla ja voitti se ottelun tuloksella 4-0.

Vain parin viikon harjoitus takanaan matkusti HJK jo joulukuussa 1923 Ruotsiin, jossa se hävisi Tukholman AIK:lle 30.12. tuloksella 5-4 johdettuun ensipuoliajan 4-0, mutta voitti 1.1. 1924 Linnean tuloksella 2-1. Tallinnassa pelasi KIF niinkään yhdistynyttä tallinnalaista joukkuetta vastaan voittaen ottelun 3-1.

Tammikuun loppupuolella vieraili maassamme Uppsalan Sirius. Ensimmäisen ottelunsa se pelasi KIF:ää vastaan tuloksena tasaottelu 2-2. Seuraavana päivänä oli ottelu yhdistynyttä helsinkiläisjoukkuetta vastaan, tuloksena jälleen tasaottelu 3-3. Kumpanakin päivänä vallitsi huono sää. Ruotsalaiset jatkoivat matkaansa Viipuriin, kärsivät siellä tappion Susia vastaan 1-4 ja lopuksi Turkuun, missä ruotsalaisten neljäs ottelu jälleen päättyi tasan 2-2.

Vielä ansaitsee mainintaa liiton ulkopuolella olevan turkulaisten naisjääpalloilijajoukkueen matka Ruotsiin, missä se voitti kaksi ottelua tuloksin 2-0 ja 3-1.

Kotimaisista otteluista kiinnittyi huomio varsinkin HJK:n menestykselliseen pelikauteen. Yhdistyksen edustusjoukkueen tilillä on ainoastaan voittoja. HJK saavutti Suomen jääpallolimestaruuden vuodeksi 1924 voittamalla loppuottelussa Sudet 4-1 ja myöhemmin se anasti haltuunsa arvokkaan "Susiveistoksen" voittamalla Sudet tuloksella 2-1. Ennen liittojoukkueen matkaa pelattiin kaupunkiottelu Viipuri - Helsinki, jonka viipurilaiset voittivat pirteän pelin jälkeen tuloksella

4-3. Kaupunkiottelun perusteella valittiin edustajamme liittojoukkueeseen. Muut kilpailut ja niiden tulokset selviävät piirien toimintakertomuksista ja liitteistä.

Jalkapallokausi.

Kaikkialla odotettiin innokkain mielin kevättä jalkapallokausineen. Tullihan se viihdoin, mutta sateisena ja palloilulle mitä epäedullisimpana. Kunnon harjoitustilaisuutta ei ollut, puhumattakaan mahdollisuudesta järjestää otteluja. Ympäri maata saapui viestejä huonoista sääsuhteista. Eipä siis ihme, että tulevaa jalkapallokautta tärkeine otteluineen odotettiin jonkinmoisella jännityksellä.

Pariisin olympialaispalloilu oli päivänkysymys, mutta liitolla oli jo kielteinen kanta meikäläisen joukkueen lähettämisen suhteen. Sensijaan olivat liittomme edustajat neuvotteluissa kiisoihin osaaottavain maiden kanssa ja näiden neuvottelujen tuloksena olikin, että Turkki lähetti joukkueensa maahamme. Lyhyt oli ollut palloilijaimme harjoituskausi ja siitä johtunut epävarmuus oli silmiinnähtävä kesäkuun 17 päivänä, jolloin liitto-ottelu Turkki-Suomi pelattiin Helsingissä. Turkkilaiset voittivat ottelun tuloksella 4-2. Joukkueemme kokoonpano oli seuraava: Tammisalo; Koskinen, Lydman; Karjagin, Stormbom, Mantila; Silve, Koponen, Fallström, Linna ja Kelin.

Seuraava maakilpailu oli heinäkuun 28 päivänä, jolloin Ruotsin liittojoukkue oli vieraanamme. Joukkueemme oli seuraavasti kokoonpanttu: Tammisalo; Koskinen, Lydman; Karjagin, Soinio, Virta; Yrjölä, Koponen, Eklöf, Fallström, Kelin. Tässäkin ottelussa kärsi liittojoukkueemme raskaan tappion, ei niinkään maalilukuun nähden, vaan siksi, että pal-

loilijamme esittivät mitä mainiota peliä ensipuoliajalla johtaen silloin 5-2, mutta sitä surullisempi oli toinen puoliaika, jolloin liittojoukkueemme sammui kokonaan. Lopputulos 7-5 häviöksemme. Ei voine olla huomauttamatta, että erotuomarina toimi eestiläinen Reinans, joka ei ainoastaan meikäläisten, vaan ruotsalaistenkin mielestä, epäonnistui tehtävässään. Seuraavat maakilpailut Puolaa ja Latviaa vastaan lähetettiin seuraava joukkue: Tammisalo, Sjöman - Lydman, Karjagin - Soinio - Virta, Kanerva - Koponen - Eklöf - Fallström - Kelin ja hävittiin ottelu 0-1. Toinen ottelu pelattiin Loodsissa sikäläistä yhdistystä joukkuetta vastaan. Tuloksena oli suomalaisen voitto 2-0. Kotimatalla suoritettiin liitto-ottelu Suomi-Latvia. Liittoukkueemme Tammisalo, Sjöman - Lydman, Koskinen - Karjagin - Närvänen, Kanerva - Koponen - Eklöf - Fallström - Silve voitti ottelun 2-0. Tämän jälkeen sai harjoitus kiinteämmän muodon, ja kun Norjan liittoukkue elokuun 23 päivänä asettautui pelikentälle omaa liittoukkuettamme Tammisalo; Koskinen, Lydman; Närvänen, Soinio, Virta; Kanerva, Koponen, Eklöf, Fallström ja Högländer, vastaan, oltiin meikäläisissä palloilupiireissä melko toiveikkaalla kannalla. Ottelu pelattiinkin vauhdikkaasti ja innolla, joten tulos olikin sen mukainen - huomattavin jalkapallovoittonamme 2-0 viime vuonna. Syyskuun 19 päivänä pelattiin viimeinen liitto-ottelu. Kyseessä oli korvata edellisen vuoden liittotappiomme Eestiä vastaan. Joukkueemme Tammisalo; Koskinen, Lydman; Karjagin, Soinio, Virta; Thorn, Koponen, Eklöf, Fallström, Kanerva, suorittikin hyvin tehtävänsä voittaen tuloksella 4-0. Otteluissa Norjaa ja Eestiä vastaan toimivat erotuomareina herrat Gelbord ja Bergqvist Ruotsista ansiokkaasti.

Muista kansainvälisistä otteluista mainittakoon kuulun tanskalaisen Köpenhavns Boldklub'in vierailun maassamme viime ke-

piirteitä nousua. Toivomme ja uskomme Suo-
men palloliitonkin vielä marttavan varhais-
siirtoa kahlit ja nousevan sillä tasolla
siis on se on ilman kansainvälisimmälle
... itäkohtaisesti koulun.

Suomen Palloliiton toimintakertomus vuodelta 1925.

Kuluneena vuotena on Suomen Palloliit-
to saanut työskennellä mitä epäedullisimmissa
olosuhteissa. Tämä koskee ennen kaikkea
kilpailuja. Vuoden vaihteessa vallinnut pak-
kassää vaihtui leudoksi lämpimiä maita muis-
tuttavaksi ilmastollisissa suhteissa. Talvea
ei vaan tahtonut tulla, joten jääpalloilu
supistui vähäpätöiseksi. Samoin jalkapalloi-
lussa. Tosinhan kansallisia kilpailujamme
voitiin pitää, mutta kansainväliset ottelut
kärsivät suunnattomasti epäedullisesta sääs-
tä sekä urheilullisesti että taloudellises-
ti. Kun lisäksi tavan mukainen olympialais-
vuoden jälkeinen väsymys urheilua kannatta-
van yleisön keskuudessa oli varsin huomatta-
va, ymmärtää varsin helposti ne vaikeudet,
jotka liittomme oli kestettävä viime vuoden
kuluessa.

Joskin siis passivisuus yleisön puo-
lelta oli sangen yleistä, toimivat palloili-
jaimme sitä tarmokkaammin. Ilahduttavana
piirteenä, järjestykselliseltä kannalta, oli
useiden palloilua harrastavain yleisseurojen
suhtautuminen liittoomme. Perustettiin eri-
kois-seuroja, ja tällainen toimenpide on o-
miaan tukemaan ja edistämään kaikkien pal-
loiluun innostuneiden toimintaa. Samoin an-
saitsevat yksityiset seuratkin täyden tun-
nustuksen siitä arvokkaasta työstä mikä tä-
näkin vuonna on tehty maamme palloilun ko-
hottamiseksi täysin ajanmukaiselle kannalle.
Tässä suhteessa on vielä paljon tehtävä,
mutta tähän astiset tulokset jo osoittavat

pirteätä nousua. Toivomme ja uskomme Suomen palloilunkin vielä murtavan varhaisaikansa kahleet ja nousevan sille tasolle mikä sille maailman kansainvaltaisimmalle joukkueurheilulle itseoikeutetusti kuuluu.

Liittohallitus.

Liittomme viime vuosikokouksessa, jossa liiton jäsenistä 21 seuraa oli edustettuna, valittiin liittomme puheenjohtajaksi edelleenkin yksimielisesti insinööri E. von Frenckell ja suhteellisen vaalitavan mukaan liittohallituksen muiksi jäseniksi hrat K. Soinio, L. Tanner, B. Sjöström, Y. Tornivuori, H. Relander, S. Österlund vakinaisiksi sekä A. Englund ja R. Räsänen varajäseniksi. Liittohallitus valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi toht. L. Tannerin, ylisihteeriksi vänrikki K. Soinion sekä rahastonhoitajaksi ja kanslistiksi E.A. Pekosen. Vuoden kuluessa on liittohallitus kokoontunut kaikkiaan 26 kertaa, mutta sitäpaitsi ovat tarpeen vaatiessa erikoiset valiokunnat kokoontuneet keskustelemaan kulloinkin esillä olevista tärkeistä asioista.

Nykyjään kuuluu liittoomme kaikkiaan 58 yhdistystä, joiden rekisteröityjen pelaajain lukumäärä lähentelee 2.400, seurojen kokonaisjäsenmäärän noustessa 6800. Palloilusta huolehtivat Helsingin, Turun, Vaasan ja Viipurin piirit sekä lisäksi palloiluasioita hoitaa Karjalan asiamies toimittaja U. Nieminen. Helsingin piiri ansaitsee erikoista tunnustusta täysin itsenäisestä ja sääntöjenmukaisesta toiminnastaan.

Liittomme sääntöjen tultua lopulliseen kuntoon on niiden mukaan toimittu. Niinpä sääntöjen edellyttämällä tavalla on erotuomarikomitea, johon ovat kuuluneet herrat B. Sjöström puheenjohtajana sihteerinä N. Tammisalo, myöhemmin N. Koskinen ja jäsenenä G. Löfgren ja Y. Tuhku-

nen, toiminut. Erotuomarikomitea on järjestänyt erotuomarikursseja luento- ja keskustelutilaisuuksineen kuluvana vuonna varojen puutteessa ainoastaan Helsingissä. Vuoden kuluessa on myöskin yhteistyötetty Suomen ja Ruotsin jääpalloilusäännöt, joten nykyjään ei enään aikaisemmat eroavaisuudet säännöissä tee epäjohtonmukaiseksi jääpalloyhteistoimintaa molempien maitten kesken. Samoin valittiin liiton sääntöjen mukaisesti pelaja- jain valitsemiskomitea, johon tulivat K. Soinio puheenjohtajana, H. Relander sihteerinä ja G. Löfgren sekä varajäseniksi R. Wickström ja M. Mäkinen Viipurista.

Taloudellinen asema on kuluvana vuonna huonontunut johtuen, kuten aikaisemmin on mainittu, huonosta talvesta sekä etteivät maaottelut huonojen säiden takia tuottaneet sitä, mitä niistä oli odotettu. Sitäpaitsi meni ulkomaan matkoihin huomattavia summia, joten rahavaroja on nyt markkaa, pääomatili markkaa ja velkoja markkaa.

Liiton virallisena äänenkannattajana on ollut Suomen Urheilulehti. Aikaisemmin oli myös Idrottsbladet virallisena äänenkannattajana, mutta hallituksen ja mainitun lehden välillä syntyneen erimielisyyden tähden jäi äänenkannattaja asia riippumaan Idrottsbladet'in kannasta. Koska sopimusta ei saatu aikaan, toimi SU-lehti yksinomaan liiton virallisena äänenkannattajana.

Viime vuonna kuten aikaisemminkin järjesti liitto H:gin piirin kanssa propagandatarkoituksessa viestintajuoksun "Helsingin halki" pääkaupungin seuroille. Tähän kilpailuun ilmoittautui kaikkiaan 36 joukkuetta, jotka seurapaidoissaan herättivät yleisön keskuudessa ansaittua huomiota.

Liiton alaisena toiminut pesäpallojaosto oli lähettänyt kirjelmän, jossa

se halusi erota Suomen Palloliitosta ja sensijaan siirtyä Suomen Voimistelu- ja Urheiluliiton alaiseksi järjestöksi. Viime vuosikokous hyväksyi tämän toimenpiteen, joten pesäpalloilu ei enään kuulu liittomme ohjelmistoon.

Sen sijaan päätti vuosikokous alustavasti alustuksen ja vilkkaan keskustelun jälkeen alkaa harrastaa jäähockeytä. Epäsuotuisan talven tähden ei asiassa päästy kuitenkaan aloitetta pitemmälle.

Suhteemme kansainväliseen liittoon on pysynyt ennallaan. Toukokuussa oli Pragissa FIFA:n kongressi, jossa edustajanamme oli liittomme puheenjohtaja ins. v. Frenckell. Pragissa hän puhui ja toimi niin tarmokkaasti ja menestyksellisesti kansainvälisen liiton yhtenäisyyden ja palloilijain amatöriyden puolesta, että hän sai kansainvälistä huomavaisuutta osakseen ja että häntä pidettiin kongressin yhtenä huomatuimmista osanottajista.

Myöskin kansainvälisten otteluiden kautta on liittomme ollut yhteistoiminnassa muitten maitten liittojen kanssa. Viime vuonna kumminkin etupäässä vain liitto-ottelujen avulla. Jääpalloilusta ei ole paljoakaan mainitsemista. Liitto-ottelu Ruotsia vastaan oli kauan hämähäryyden peitossa, meikäläisten huonojen harjoitusmahdollisuuksien tähden. Lopulta kumminkin päätti liitto lähettää Ruotsiin jääpalljoukkueen, sillä nimenomaisella ehdolla, että ottelua ei pidetä maakilpailuna vaan puhtaasti ystävyysluontoisena kamppailuna molempien maiden välillä. Jo liittovuosikokouksen aikana oli hyväksytty maakilpailuohjelma. Vuoden kuluessa kumminkin otteluiden lukumäärä kohosi, joten maajoukkueemme tuli kamppailemaan Norjaa, Ruotsia, Saksa, Eestiä, Itävaltaa, Latviaa, Puolaa ja Tanskaa vastaan mainitussa järjestyk-

sessä virallisen maaottelun. Omassa maassamme ottelut pidettiin pääasiallisesti pääkaupungissa, mutta vierailipa Itävallan joukkue Viipurissa ja Latvian joukkue Tampereella. Yksityiset seurat Sport Tallinnasta ja Upsalan Sirius käväisivät maassamme edellinen ti-lapäisästi, jälkimmäinen Kronohagens Idrottsföreningenin kutsusta. Omista joukkueistamme vain ani harva saattoi matkustaa vieraille maille. Mainittakoon Kronohagens Idrottsföreningenin matka Tallinnann ja Turun Palloseuran Ruotsiin. Yhteistoiminta eteläisen naapurimaan Eestin kanssa keskeytyi, sikäläisten epäurheilullisen kohtelun johdosta erinäisiä suomalaisia palloilijoita kohtaan, näiden avustaessa vajavaista itävaltalaisjoukkuetta epävirallisessa ottelussa Itävalta - Tallinna.

Kilpailukaudet.

Jääpallokausi.

Kun säätila marras-joulukuun vaihteessa v. 1924 osotti kylmenemistä päästiin niin pitkälle, että luistinratamme - ainakin pääkaupungissa laitettiin jo joulukuun ensi viikkona kuntoon - iloitsi todellinen jääpalloilija toivossa saada alottaa harrastamaansa talviurheilua. Mutta toivo vaihtui pettymykseksi. Jo parin viikon kuluttua lainehtivat jälleen lahtemme eikä paranemista tässä suhteessa ollut odotettavissa. Kului joulukuu, tammikuu. Kaikkialla sama toivoton tilanne. Viipuri, jääpalloilumme kehto-paikka, oli ainoa paikkakunta, missä edes vähänkin saattoi pelata. Sieltä täältä tiedoitettiin osittaisesta pakkassäästä ja heikoista harjoittelutilaisuuksista. Asioiden ollessa näin toivottomalla kannalla heräsi jo kysymys Ruotsi-Suomi maaottelun peruuttamisesta. Ken saattoi, hakkiutui muualle, missä jäätä oli, ottelemaan. Niinpä Helsingin Jalkapalloklubi tammikuun viimeisenä ja helmikuun 1 p:nä vieraili Vaasassa, jos-

sa oli hieman siedettävämmät olosuhteet. Viipurissa oli silloin tällöin käväisty leudon sään heikentämällä jäällä, mutta Helsingissä ei tullut kysymykseen min-käänlainen kunnollinen jääpalloilu. Tyys-ten ei kuitenkaan oltu luovuttu ajatuk-sesta pelata ottelu Ruotsia vastaan. Viipurilaiset olivat saaneet harjoitella ja Helsingissäkin alkoi tilanne parantua ja näin ollen järjestettiin kaupunkiottelu Helsinki-Viipuri jälkimmäisten toimiessa isäntänä. Varsin ilahduttava ei kuiten-kaan ollut se kunto, mikä valiojääpalloi-lijamme osottivat helmikuun 15 p:nä. Viipurilaiset voittivat kaupunkiottelun tu-loksella 3-0, mutta mitään vakuuttavaa ei-vät hekään osottaneet pelillään. Ruotsin kanssa käytyjen neuvottelujen ja Helsin-gissä pidetyn katsastusottelun jälkeen lä-hetettiin viimein helmikuun lopussa suoma-lainen joukkue Ruotsiin. Varsinaisesta liitto-ottelusta oli luovutettu, mutta sen-sijaan suostuttiin kummaltakin taholta ys-tävyysottelun järjestämiseen. Maaliskuun 1 p:nä asettui Suomen joukkue Saarinen; La-gerström, Siimes; Kaplan, Eklöf, Tammisalo; Lappalainen, Fallström, Ahnger, Mäkinen, Ahlgren, pelijärjestykseen vastustajanaan vahvistettu Göta joukkue, joka oli silloin Ruotsin vahvin ja parhaiten harjoiteltu seurajoukkue. Sääsuhteet Tukholmassakin olivat tehdä tyhjäksi koko ottelun. Jää oli huonoa, nurmi tunkeutui esiin ohuen jääkuoren alta ja lämpöasteet tuskin oli-vat omiaan kohottamaan tunnelmaa. Kaikesta huolimatta ryhdyttiin peliin. Tällöin to-dettiin mitä aikaisemmin oli pelätty. Mei-käläiset eivät olleet siinä pelikunnossa, että tällaista matkaa olisi voitu tehdä. Asiantilan ymmärsivät kuitenkin kaikki, jo-ten joukkueemme kärsimä tappio 5-1 (4-0) oli helposti sulatettavissa. Päivää myö-hemmin pelasi suomalaisjoukkueemme Tukhol-man kaupunkijoukkuetta vastaan ja voitti

lohdutukseksi itselleen ja maamiehilleen ottelun tuloksella 3-2 (3-1).

Epäsuotuisan talven tähden jää mestaruuskilpailujen järjestäminenkin riippumaan olosuhteista. Kumminkin, toivoen että pääkaupunkikin saisi osakseen niin paljon talvea, että alkukilpailut voitaisiin pitää, oli Vaasassa, Savonlinnassa ja Viipurissa pelattu alkuerät. Ja kun Helsinkiinkin siunaantui talvea pariksi viikoksi, olivat pääkaupungissa jääpalloilijat täydessä mestaruuskilpailutouhussa. Viikossa pelattiin melkeinpä kuukauden kestävän palkollisen levon jälkeen alkuerät ja niin oli mestaruusloppuottelu edessä. Maaliskuun 25 p:nä asettautuivat vanhat kisatoverit Viipurin Sudet ja Helsingin Jalkapalloklubi Viipurissa pelijärjestykseen. Ottelu ei muodostunut niinkään huonoksi. Varsinkin ensimmäinen puoliaika oli vilkas ja vaihteleva. Helsingiläiset pitivät hyvin puolensa, mutta toisella puoliajalla heidän vähäisempi harjoitusmahdollisuutensa ilmeni selvästi. Sudet olivat täysin ottelun herroja ja saatoivatkin jälleen lisätä mestaruusluetteloonsa yhden mestaruuden lisää. Suomen mestariksi v. 1925 tulivat siis Viipurin Sudet voittamalla Helsingin Jalkapalloklubin tuloksella 9-2 (3-2). Mestarit: Anttonen, Lagerström, Närvänen, Koskinen, Kostamo, Lund, Jantunen, Kettunen, L.Mäkinen, Ahnger, Ahlgren. Näin ollen oli siis jääpallokausi saatu kunnialla loppuunsuoritetyksi.

Jalkapallokausi.

Leuto talvi edellytti aikaista kevättä, siis myöskin tavallista aikasempaa jalkapallokautta. Eikä tässä odotuksessa petyttykään. Vallan vähäinen lumimäärä suli helposti ja jo huhtikuun alkupuoliskolla näki ensimmäisten jalkapalloilijain olevan nahkakuulan kimpussa. Alustavat

harjoitukset, kuntoutumiskävelyt y.m. olivat täydessä käynnissä ja jo toukokuun puolivälissä alkoivat ensimmäiset ottelut. Meikäläisissä oloissa pääsee palloilu hämmästyttävän hitaasti alkuun, mutta viime vuosi teki poikkeuksen. Jo toukokuun 21 p:nä pelattiin ensimmäinen ottelu Turun ja Helsingin kaupunkijoukkueiden välillä ja niin oltiin keskellä vauhdikkainta jalkapalloilua. Liittomme vuosikokous oli hyväksynyt maakilpailuohjelmistoon, jonka mukaan ensimmäiset ottelut piti pelattaman kesäkuun alkupäivinä. Tämä päämääränä ryhdyttiin voimakkaasti työskentelemään. Lukuisat karsintakilpailut, ottelut Turku - Helsinki, Viipuri - Helsinki, tallinnalaisen Sport seuran kamppailut pääkaupunkia vastaan olivat oivia etuvartiotaisteluja. Jonkunmoisella tyydytyksellä lähetettiin vuoden ensimmäinen maajoukkue Belewicz, Koskinen, Lydman, Linna, Soinio, Närvänen, Kanerva, Koponen, Eklöf, Fallström, Keli, Osloom, jossa se pelasi kesäkuun 7 p:nä Norjan tunturimaan reiluja poikia vastaan. Oli jo aikaisemmin huhuttu norjalaisten kunnosta, mutta kun tulos, norjalaisten voitto 1-0, tuli tietoon odotettiin meikäläisten hyvää jatkoa. Ottelu norjaa vastaan oli hyvä ja kunnollista jalkapalloilua, johon täysin voimme olla tyytyväisiä.

Vain kahtaa päivää myöhemmin tuli saman joukkueen jälleen esiintyä. Tällä kertaa Göteborgissa, Ruotsin jalkapalloilun pelätyssä sydämessä. Ruotsalaiset olivat vastustajaksemme valinneet vahvan göteborgilaiskokoontalon ja kun omat palloilijamme lisäksi olivat edellisestä maakilpailuista ja matkasta väsyneet, saavuttivat ruotsalaiset helpon voiton 4-0.

Kahden viikon kuluttua oltiin jälleen valmiita kohtaamaan seuraava liitto. Tällä kertaa Saksa. Kesäkuun 27 p:nä oli maassamme vuoden ensimmäinen huomattava urheilutilaisuus. Ikävä kyllä ei sää tahtonut sallia hyvän palloilun syntymistä.

Pitkällinen sadeilma oli turmellut Helsingin mainion ruuhokentän ja kun li-
säksi koko ottelupäivän sää pysyi kole-
ana ja synkkänä vieläpä sateisenakin voi
ymmärtää, että suuri annos oikeata kil-
pailuhuumoria oli poissa. Suomalais-
joukkue Belewicz, Lydman, Koskinen, Lin-
na, Soinio, Karjagin, Kelin, Lönnberg,
Katajavuori, Koponen, Tolonen teki teh-
tävänsä suhteellisen hyvin yllättäen
tyysten saksalaisvastustajansa johtamal-
la puolijalalla 1-0. Loppuun saakka eivät
pelaajamme kumminkaan jaksaneet, vaan
täytyi heidän luovuttaa voitto Saksalle
tuloksella 5-3 (0-1). Tässä ottelussa
toimi hra Benzer Ruotsista kiitettäväl-
lä tavalla erotuomarina.

Tuli Eestin vuoro. Kolmen edellisen
maakilpailuhäviön jälkeen odotettiin
lohdutusa voittoa. Harjoiteltiin ahkerasti
ja kun maajoukkueemme Belewicz, Lydman,
Koskinen, Linna, Karjagin, Närvänen, Ke-
lin, Fallström, Katajavuori, Koponen, To-
lonen lähti Tallinnaan seurasi sen muka-
na koko jalkapalloilumaamme parhaimmat
onnentoivumukset. Sitä katkerammalta tun-
tui odottamaton tappion viesti, Eesti oli
voittanut tuloksella 2-0. Joskin tähän
oli jotakin lieventäviä asianhaaroja, ku-
ten epäpätevä erotuomari y.m. ei tieto
tappiosta suinkaan ollut omaansa kohotta-
maan jossain määrin lamaantunutta mielen-
tilaa. Yksinpä palloilijainkin piirissä
oli havaittavissa väsymystä.

Jo viiden päivän perästä tuli Itä-
vallan kuulu maajoukkue. Tiesimme edel-
tähäsin kohtalomme. Heinäkuun 10 p:nä
pelattu ottelu on kumminkin parhaimpien
joukkoon luettava. Maajoukkueemme Bele-
wicz, Lydman, Koskinen, Linna, Karjagin,
Närvänen, Kelin, Lönnberg, Eklöf, Kopo-
nen, Tolonen pelasi vastoin odotusten
mainiosti ja hävisi vain 2-1 hyvinkin
tasaväkisen ottelun jälkeen. Erotuoma-

rina toimi huomattava palloilumies tri. Bauwens Saksasta.

Elokuun 9 p:nä saavutti maa joukkueemme Kanerva (Lindroos), Lydman, Koskinen, Nikander, Soinio, Närvänen, Kelin, Fallström, Eklöf, Lesch, Kulmala vuoden ensimmäisen liittovoiton. Tällä kertaa eivät palloilijamme erikoisesti kunnostautuneet, mutta vastustajakin oli heikko. Saavutettu voitto tuli oikeaan aikaan. Palloilijamme ja yleisö alkoi turvallisemmin odottaa tulevia kansallisia kilpailujamme. Vastahan elokuun oli menossa ja vanhan tavan mukaan meikäläiset syksymmällä alkavat olla kunnossa. Suomi-Latvia ottelun tulos 3-1 (0-0) Suomen hyväksi.

Seuraava liitto-ottelu oli Puolaa vastaan ja pelattiin Helsingissä elokuun 30 p:nä. Tulos oli tasaottelu 2-2 (0-1). Joukkueemme oli Belewicz, Lydman, Koskinen, Linna, Soinio, Närvänen, Kelin, Nadbornik, Eklöf, Fallström, Kulmala. Tuomarina oli hra Hagberg Norjasta.

Uusin virallinen maaottelu pelattiin syyskuun 27 p:nä Tanskaa vastaan. Tanskalaiset olivat kesän kuluessa pelanneet monta ottelua ja maine heidän hyvästä pelikunnostaan sai taas oudot odotukset syntymään. Rohkeasti liittojoukkueemme Belewicz, Lydman, Kelin, Linna, Soinio, Närvänen, Tolonen, Fallström, Eklöf, Koponen, Ahlgren ryhtyi kamppailuun, sai yliotteen, mutta oli jälleen niinkuin niin monasti aikaisemminkin kokenemattomampana loppuajalla annettava perään vastustajille. Tulos Tanskaa vastaan 3-3 oli kumminkin huomattava ja meikäläisiä ilahduttava.

Mielenkiintonsa vuoksi lisättäköön tähän luettelo pelaajista, jotka ovat ottaneet osaa maakilpailuihin: Kelin (HJK) 8 kertaa, Lydman (HPS) 8 krt, Belewicz, Koskinen ja Linna (HPS), Närvänen (Sudet) ja Soinio (HJK) 7 krt, Eklöf ja Fallström

(HJK) ja Koponen (HPS) 6 krt, Tolonen (HJK) 4 krt, Lönnberg (IFK, H:ki) 3 krt, V.Kanerva, Karjagin ja Katajavuori (HPS) ja Kulmala (TPS) 2 krt, Y.Kanerva, Nadbornik (HJK), Lindroos, Lesch (KIF), Ahlgren, Koskinen (Sudet) ja Nikander (TPS) kukin kerran.

Muista huomattavista kansainvälisistä otteluista mainittakoon Itävallan maajoukkueen vierailu Viipurissa, jolloin Viipurin kaupunkijoukkue hävisi tuntuvaan tappion 8-1. Samoin vieraili Latvian maajoukkue Tampereella, mutta hävisi ottelussaan Tampereen Palloilijoita vastaan 1-3. Kronohagens Idrottsföreningenin kutsumana kävi ruotsalainen joukkue, Upsalan Sirius Suomessa voittaen KIF:n 5-1, Viipurin Sudet 3-2 ja Turun Palloseuran 3-2. Jo aikaisemmin toukokuun ja kesäkuun vaihteessa pelasi Tallinnan Sport Helsinkiä vastaan tasan 2-2, mutta hävisi Viipurin Susille 0-1.

Puhtaasti seurajoukkueina on Kronohagens Idrottsföreningin kesän kuluessa käynyt Tallinnassa hyvällä menestyksellä, voittaen Sportin 2-1 ja Tallinnan Jalkapalloklubin 2-0. Uusintaottelussa Sportia vastaan hävisi KIF kuitenkin 2-1.

Turun Palloseura pelasi kolme ottelua Ruotsissa. Turkulainen joukkue sai osakseen Ruotsissa suurta tunnustusta ansiokkaasta pelistään, mikä täydellisesti vastaa sitä käsitystä, mikä maassamme on vallalla tästä nuoresta palloiluseurasta.

Kansalliset kilpailumme selviävät parhaiten oheellisista kunkin piirin toimintakertomuksesta. Suurin huomio kiintyi luonnollisesti mestaruuskilpailuihin. Ottelut muodostuivat kauttaaltaan tiimiksi ja monen ankaran kamppailun jälkeen oli tiin valmiita loppuotteluun, johon olivat selvinneet Helsingin Jalkapalloklubi ja Turun Palloseura. Lokakuun 10 p:nä se suoritettiin ja selviytyi tällöin ottelusta voittajana Helsingin Jalkapalloklubi, joka siten sai seitsemännen jalkapallomesta-

ruutensa tuloksella 3-2. Mestaruusjoukkueen kokoonpano oli: Tammisalo, Kelin, Vihavainen, Ovaska, Soinio, Viiniöksä, Tolonen, Fallström, Eklöf, Nådbornik, Åkerberg. Kuvaavaa ottelmiden tuimuudelle on, että HJK sai alkukilpailuissa vasta uusintaottelujen jälkeen voiton vastustajistaan Helsingin Pällöseurasta ja Kronohagens Idrottsföreninginistä. Viittaamme mestaruusliitteisiin.

Näin on jälleen vuosi liittomme historiassa kulunut. Voitot ja tappiot ovat seuranneet toisiaan, väliin yllättäen, väliin pakosta. Palloilu on yhä enemmän saavuttanut kannattajia ja toivomme on, että tähän astista innostusta riittäisi tämän pirteän urheilun menestykseksi maamme nuorison kasvatustyössä.

Helsingissä, tammikuun 14 p:nä 1926

SUOMEN PALLILIITON
toimintakertomus vuodelta 1926.

Helsingissä pidetty liiton vuosikokous v. 1925 valitsi insinööri Erik v. Frenckellin yksimielisesti liiton puheenjohtajaksi vuodeksi 1926. Liittohallitus seuraavan kokoonpanon puheenjohtajan lisäks: Lauri Tanner, Kaarlo Soinio, K. Karvonen, B. Sjöström, H. Relander, S. Österlund, vakituisiksi sekä A. Englund ja N. Joutsenlahti varajäseniksi. Liittohallitus valitsi sittemmin varapuheenjohtajaksi L. Tannerin.

Liiton sihteerinä on toiminut A. Englund ja kamreerina edelleen E. Pekonen.

Kaikenkaikkiaan on liittohallitus pitänyt 22 virallista kokousta tällöin käsitellen 132 asiaa, mutta tarpeen vaatiessa ja erikoisen kiireellisissä tapauksissa on liittohallituksen jäsenet käyneet keskenään puhelinneuvotteluita, joissa päätetyt asiat ovat myöhemmin merkityt pöytäkirjaan vahvistusta saadakseen.

Järjestelytoiminta.

Kuluneena vuotena on liittynyt viisi uutta seuraa, minkään jäsenseuran eroamatta liitosta. Kokonaisjäsenmäärä on näin ollen toimintavuoden päättyessä n. 7.000 jakaantuen 63 seuran osalle vastaavien lukujen ollessa edellisena vuonna 6.800 jäsentä 58 seuran osalle. Ottaen huomioon nykyään maassamme vallitsevan tukalan kenttämukan ja muutenkin epämurkavat olosuhteet

palloilun alalla, täytyy tällaista aktiivisen jäsenmäärän kohoamista pitää erittäin ilahuttavana seikkana, vaikkakaan nousu ei suhteellisesti vastaakaan muiden maitten liittojen jäsenmäärän nousua.

Suomen Palloliiton alaisina toimivat edelleenkin Helsingin, Turun, Viipurin ja Pohjanmaan piirit ja lisäksi hoitaa liittomme asioita Perä-Pohjolassa toimittaja A. Hykkärä asemapaikkanaan Oulu. Koska myöskin Savon palloiluharrastavat seuratsivat halusivat järjestäytyä erikseen piiriksi lähetti Liittohallitus kamreerinsa E. Pekosen Kuopioon avustamaan piirin syntyä. Toukokuun 2 päivänä syntyikin Savon piiri keskuksena Kuopion kaupunki.

Tässä yhteydessä lienee paikallaan myöskin huomauttaa kenttäsuhteista. Suuren anomustulvan tähden kenttien käyttämiseksi on palloilumme olojen pakosta joutunut kärsimään kenttäpulasta. Tosinhan siellä täällä kenttäpula ei ole huutava, mutta ilahuttavaa on kuitenkin uusien kenttien hankkimispuuhat. Tässä mielessä mainittakoon Viipurin ja Vaasan piirin huomattavat alotteet. Edellisellä on jo melkoinen rahasumma aikeensa toteuttamiseksi ja jälkimäinen on ryhtynyt vakaviin toimenpiteisiin tällaisen rahaston aikaansaamiseksi. Kun kenttäpula on järjestetty, voitaneen ajatella seurojenkin taloudellisen puolen paranemista, toisinsanoen voidaan helpommin järjestää otte-
luja yleisön mielenkiinnon herättämiseksi.

Liiton äänenkannattajana kuluneena vuonna on ollut Suomen Urheilulehti.

Suomen mestaruuskilpailut v. 1926.

Mestaruuskilpailuja on kuluneen toimintavuotena järjestetty sekä jalkapalloilussa. Liittohallituksen tärkeimpänä tehtävänä on ollut tällaisen

kansallisen suurkilpailun järjestäminen sekä hallinnollisesti että urheilullisesti. Tunnettuahan on, että seurat täten kiinnittyvät paremmin liitteensa ja urheilullisesti mestaruuskilpailut lähentävät eri seuroja toisiinsa. Vuorevaikutus on ilmeisesti vaan eduksi. Maassamme tuottavat tällaiset suurkilpailut toistaiseksi taloudellisia huolia, mutta kehitys näyttää tässäkin suhteessa kulkevan edulliseen suuntaan.

Jääpallomestaruuskilpailuihin otti osaa kaikkiaan 17 seuraa, lisäys edelliseltä vuodelta 2. Kireitten kilpailujen jälkeen selviytyivät leppuotteluun Viipurin Sudet ja Kronohagens Idrottsförening Helsingistä. Mitä parhaimman - mennen mielestä toistaiseksi parhaan Suomessa pelatun - ottelun jälkeen anasti Sudet jälleen mestaruuden tuloksella 2-1. Susien mestaruusjoukkueen jäsenet: Anttonen, Pelli, Närvänen, Lund, Koskinen, Leppänen, Ahlgren, Ahnger, Mäkinen, Sorvali, Jantunen.

Jalkapallomestaruudesta kiisteli kaikkiaan 18 seuraa, edellisenä vuonna 14. Jalkapalloseurassakin kehittyi varsin tiukka selvitys. Turun ja Helsingin Palloseurat kamppailivat itselleen sijan leppuottelussa, mikä pelattiin Helsingissä runsaslukuisen yleisön seurattessa kilpailua. Helsinki voitti turkulaisen kaimansa vakuuttavasti tuloksella 5-2. Helsingin Palloseuran mestaruusjoukkue oli seuraava: Salmi, Koskinen, Lydman, Karjagin, Soini, Virta, Tornivuori, Koponen, Saario, Kanerva, Mantila.

Näin oli vuosi jälleen vierähtänyt mestaruusottelujen merkissä. Syyskauden palloilu oli huomattavasti edistyneempää, riippuen seurojen tarmokkaista valmennuksista. Herätyksiä oli saatu varsinkin maassa vierailleitten jalkapallojoukkueitten pelitavasta - tekniikasta ja taktiikasta.

Propagandatyo.

Vaikkakin palloilu niin sanoaksemme on levinnyt maamme joka kolkkaan, ei sitä sittenkään vielä harrasteta täällä niin laajasti kuin olisi toivottavaa. On turhaa tämän yhteydessä puuttua syihin, mutta tosiseikkana voimme pitää, että propagandatyoä palloilun leviämiseksi maassamme on tehty. Kaupunkipaikoistahan sittenkin leviää palloilu ja tällaisissa keskuuksissa on palloilun saatava vankka pohja. Kukin piiri on huomattavasti joutanut tätä työtä m.m. järjestämällä piirien mestaruuskilpailuja. - Helsingin piirissä alkajaisiksi järjestettiin tavannukainen Helsingin ~~piirissä~~ halkijuoksu päättäjais- ja samalla pelikauden avajaisotteluineen. Viime toimintakautena antoi 32 joukkuetta keväisenä sunnuntaina leimansa pääkaupungin kaduille. Uutta oli pikaturnajaiset, jossa kaikki Helsingin I luokan joukkueet suorittivat pikasarjaottelut. Liittohallitus on puolestaan tarmokkaasti huolehtinut sanomalehdistön oikeasta suhtautumisesta ennakkoreklamisiin. Oikeat ja asialliset tiedot ovat tietysti omiaan herättämään mielenkiintoa tuleviin tapahtumiin. Nykyään onkin havaittavissa myöskin yleisössä vilkasta heräämistä kannattamaan ainakin tärkeimpiä palloilutapauksia.

Propagandamielellä perustettiin myöskin Suomen sarja, jonka selostamme toisessa yhteydessä.

Ehkä lienee paikallaan tämän yhteydessä mainita, että maassamme on viime vuonna toiminut ensimmäinen jalkapallovalmentaja. Tunnettu palloilijamme Jarl Öhman on asettautunut eri seurojen käytettäväksi ja jo 4 paikkakunnalla hän ennätti tehdä huomattavaa työtä palloilun hyväksi. Valmentajakysymys saanee täten luonnollisen ratkaisunsa.

Liitto-ottelut.

Vuotuinen Ruotsin ja Suomen välinen Liitto-ottelu jääpalloilussa oli urheilullisesti mainio ja meihin nähden tulokseltaan onnekas. Jo kauan on Ruotsin jääpallolu osottanut oireita muodostua ylivoimaiseksi oman jääpallolomme suhteen. Liitto-ottelu on aina muodostunut molempien maiden jääpallolun mittapuuksi. Kun liittojoukkueemme peri ansaitun voiton oli tämä erikoisen tervetullut asia vastaisten kilpailujen varalle. Ruotsin joukkue oli heikempi varsinkin ensi aikapuoliskolla. Toisella sensijaan ruotsalaisten suuri teknillinen valmeus oli yllättää joukkueemme, mutta meikäläisten tarmokkuus ja onnekkuus pitivät puolensa. Suomi voitti 4-3.

Ruotsin bandyliiton pyynnöstä lähetettiin pari viikkoa myöhemmin joukkueemme vastavierailulle Ruotsiin pelaamaan ylimääräisen maakilpailun. Ottelu, joka pelattiin Tukholmassa 28 p:nä helmikuuta, hävittiin huonon jään takia 2-0.

Ensimmäinen liitto-ottelumme jalkapalloilussa pelattiin Norjaa vastaan Helsingissä ja voitti Norja tuloksella 5-2. Meille oli vierailu erikoisen mieluinen, vaikkakin omalta kannaltamme katsoen valmennuksen nähden liian aikainen. Jo kesäkuun 6 päivänä pelattiin ottelu. Myöhemmin oli kevät ja kun seurojen oma valmennustyö ei ole tarpeellisen tarmokasta, oli tappio melkein itsestään selvä. Ensimmäinen puoliaika onnistui joten kuten, 0-1 häviöksemme, mutta toisella puoliajalla sortui peli kokonaan. Tunturien pojat olivat kumminkin mitä mielyttävintä urheiluväkeä, joten molemminpuolinen ystävyys vain varmistumistaan varmistui.

Toinen liitto-ottelu pelattiin toisvuotista ystävää Tanskaa vastaan. Norjan ja Tanskan otteluiden väliaika käytettiin

tarkkaan ja voimaperäiseen harjoitukseen ja kun kesäkuun 20 päivänä Tanskan mannermaista mainetta omaava edustusjoukkue Helsingissä kamppaili omiamme vastaan, syntyi ottelu, mikä tuotti lohtua monen ahdistuneeseen mieleen ja paransi suuresti liittomme palloilijain mainetta. Suomi voitti 3-2 teknillisesti varmemman vastustajansa. Voitto tuli oikeaan aikaan ja herätti suurta huomiota ulkomailla.

Kesti yli kuukauden ennenkuin seuraava liitto-ottelu pelatiin. Ruotsi lähetti edustusjoukkueensa. Ruotsi-Suomi ottelu oli mainio ja vaikkakin kärsimme tappion 2-3 voimme olla tyytyväiset palloilijamme esittämäänsä peliin. Silloin vasta havaittiin, että oikealla pohjalla ollaan, vaikka täysinoppineita ei.

Ruotsin joukkueen aikana tapahtui tavallaan historiallinen seikka. Työväen Urheiluliitto oli anonut lupaa kilpailla Ruotsia vastaan. Koska Ruotsilla itsellään ei ollut mitään asiaa vastaan ja koska oma liittomme tahtoi hyvällä esimerkillä osoittaa, ettei sekään tahtonut asettautua poikkiteloin TUL urheilupyrkimyksiin nähden, annettiin liittomme puolesta lupaa ottelun pitämiseen. Ruotsin varamiehinen joukkue voitti TUL:n liittojoukkueen ylivoimaisesti tuloksella 7-2.

Elokuussa teki liittojoukkue viime toimintakauden ainoan ulkomaanmatkansa. Puolan Palloliitto oli isäntä ja Poznanissa piti pelattamaan liitto-ottelu. Puolan joukkue oli maan ehdottomasti vahvin, kun meikäläiset sensijaan eivät saaneet mukaansa parasta joukkuettaan. Peli päättyi Puolan voittoon 7-1, mutta totuuden nimissä mainittakoon, että näin musertava tappio ei ollut oikea. Puolalaiset olivat verrattomia isäntiä.

Nelisen päivää edellisen ottelun jälkeen oli Latvian vuoro. Riigassa elettiin toivehikkaita hetkiä. Olihan Ruotsin

joukkue, joka voitti Suomen, hävinnyt Latvialle 1-4. Voinemme pitääkin Latvian otteluamme vuoden hermostuttavimpana jalkapallotilaisuutena. Oma joukkueemme oli kuitenkin huomattavasti vastustajaan vermempi ja huolimatta lukuisista vaurioista suoriutui joukkueemme voittajana tuloksin 4-1.

Vuoden viimeinen liitto-ottelu pelattiin Eestiä vastaan ja se päättyi tasan 1-1. Ottelupäivänä vallinnut sadesää ei ollut omiaan herättämään juhلاميelta. Kun lisäksi edustusjoukkueemme tällä kertaa selviytyi odotettua huonommin, pelaten kehnosti, ei liittoottelua Eesti-Suomi voida pitää parhaimpiin kuuluvana.

Liitto-otteluja pelattiin siis 6, joista 2 voitettiin, 3 hävittiin ja 1 päättyi tasan maalilukutilaston osotessa 13-19 häviöksemme.

Huomioonottamatta kevätotteluja, joka huonon valmennuksen tähden ei vastannut pelitasoamme, voimme olla tyytyväiset palloilijaimme esityksiin pelikautena v. 1926. Hiljaista, mutta, varmaa nousua osotti pelitasomme, mikä ennustaa hyvää jatkoa.

Kaupunkiottelut.

Liittomme puitteissa ovat n.s. kaupunkiottelut erikoisesti muodissa. Tämä riippunee siitä, että ensiluokkaista peliä eivät kaikki seuramat vielä kykene esittämään. Kaupunkiotteluista ei ole mitään moitittavaa sanottava. Päinvastoin! Ne lisäävät meidän olojemme muutenkin köyhän ohjelman vaihtelevaisuutta. Niin kauan kuin ulkolaisten joukkueiden tannetuonti vaatii nykyisiä raskaita taloudellisia uhrauksia, on meidän koetettava omin keinoin saada palloilumme nykyäikää vastaavalle kannalle.

Jääpalloilussa pelattiin liittokokouspäivänä kaupunki-ottelu Helsinki-Viipuri. Pääkaupunki voitti tuloksella 4-1.

Jalkapalloilussa on asia hieman toisin. Ulkomaan matkojen yhteydessä on voitu pelata liitto-ottelun ohessa kaupunki-otteluja. Niinpä viime kesänä Puolan matkalla nimellinen helsinkiläisjoukkue pelasi Varsovaa vastaan häviten 1-2 ja Riigaa vastaan voittaen 1-0. Näistä otteluista herätti varsinkin jälkimäinen erikoista huomiota. Suomalaisjoukkue oli lukuisista otteluista väsähtänyt ja lisäksi kärsinyt vakavia vaurioita. Siitä huolimatta saattoi vajalukui-nen ja rampa suomalaisjoukkue pitää puoliaan riigalaisia vastaan, jopa kykeni voittamaan, joskin mahdollisimman niukasti.

Toinen tulokseltaan ilahuttava ottelu oli Tallinnaa vastaan pelattu. Helsinkiei voinut lähettää parasta kokoonpanoa, mutta kaikkien yllätykseksi palasi se Tallinnas-ta voitollisena. Tulos 2-1 Helsingin hyväk-si.

Kansallisista kaupunkiotteluista mainittakoon Helsinki-Turku tulos 6-2 ja Viipuri-Helsinki tulos 2-1, mikä jälkimäinen tulos on varsin merkityksellinen huomioonottaen, että pääkaupunkilaisjoukkueessa pelasi 8 Tanskalle häviön tuottanutta liitto-pelaajaa.

Kansainväliset seuraottelut.

Yksityisten seurojen varat eivät ole sallineet toivotussa määrässä yhteistoimintaa ulkomaiden seurojen kanssa. Ruotsiin on pääsy ollut vaikeata ja siletä tuonti vielä vaikeampaa edellä useasti mainittujen taloudellisten syiden tähden. Eestin kanssa on yhteistyö sensijaan ollut vilkkaampaa. Eestiläinen joukkue on käynyt maassamme ja suomalaiset joukkueet Tallinnassa. Huvittavana seikkana mainittakoon, että kesän kuluessa sattui, että

suomalaisjoukkue ensimmäisen kerran käytti lentokonetta kulkuvälineenä Helsingin ja Tallinnan välillä.

Jääpalloilun alalla rajoittui kansainvälisyys Kronohagens Idrottsföreningin Ruotsin matkaan uudenvuoden tienoissa. K.I.F. niitti pelkkää kunniaa, suoriutuen kolmesta kuulusta vastustajastaan menestyksellä. Jääpallokausi oli meillä vielä alussa, mutta siitä huolimatta herätti K.I.F. Ruotsissa ansaittua huomiota. Tulos oli seuraava: Göta 0 - 3, Sirius 5 - 5, ja Västerås 2 - 3.

Jalkapalloilun alalla oli vuorovaikeus hieman suurempi. Tallinnan Sport vieraili Helsingissä häviten Jalkapalloklubille 0 - 2 ja Turussa pelaten sikäläistä Palloseuraa vastaan, mikä ottelu kumminkin keskeytyi. Helsingin I.F.K. ja K.I.F. vierailivat Tallinnassa.

Vaasan Palloseura on taas vierailut Ruotsissa pelaten Sundsvallissa 2 - 2 ja 3 - 3 Umeåssa

Varat.

Liiton taloudellinen asema on viime vuodesta huomattavasti parantunut. Omaisuutta on nyt Smk.12.216:56 ja velkoja taas Smk.20.000:-. Viime vuoden puhdas voitto on Smk.40.060:52.

SUOMI - sarja.

Sittenkun liittohallitus oli tehnyt päätöksen Suomen sarjan perustamisesta ja kun O/Y Pallokenttä oli taannut sarjan talouspuolen, nimitti liittohallitus sarjakeskusteen, johon tulivat seuraavat henkilöt: G.Löfgren, puheenjohtaja, P.Garoff, H.Renlander, E.Pekonen ja A.Englund.

Komitealle alkoi vaikea työ. Eihän täällä aikaisemmin ollut minkäänlaista

n.s. liigasysteemiä. Pitkän harkinnan jälkeen päästiin sarjaa alkamaan ja kuuluivat siihen seuraavat joukkueet: Helsingin Jal-
kapalloklubi, Helsingin Palloseura, I.F.K., K.I.F., Turun I.F.K., Turun Palloseura, Sudet, Reipas, Tampereen Palloilijat, Vaasan Palloseura ja Savon piiri. Sarja käsitti siis maamme huomattavimmat palloiluseurat ja levittäytyi maantieteellisesti niin laajalle alueelle, että alun perin oltiin selvillä sen osittaisesta epäkäytännöllisyydestä. **mutta** koska Suomen sarja propagandan suhteen oli suurimerkityksellinen annettiin sen jatkua siksi kunnes huomattavaa eroa syntyisi parhaimpien ja huonompien seurojen kesken. Kun syyspuolella **sarjakomitea** harkitsi tilannetta katsoi se olevan syytä toimittaa itselleen pidättämänsä oikeuden nojalla karsinta ja tällöin erotettiin huonoimmat joukkueet sarjasta. Kuten sanottu on Suomen sarjan synty varsin merkityksellinen askel liittomme kehityksessä ja vaikkakin se keväällä lähtee jatkamaan matkaansa supistetuissa muodossa, toivokaamme sen sittenkin täyttävän sille asetetut toiveet palloilun edistämistyössä. Viittaamme oheellisiin Suomensarjan taulukkoihin.

Erotuomarikomitea.

Liittohallitus valitsi erotuomarikomitean jäseniksi G.Löfgren, puh.joht., B.Sjöströmin, R.Wickströmin, N.Koskisen ja Y.Tuhkusen. Liittohallitus oli varannut komitean käytettäväksi Smk.3.000:-- Näin oli komitea tilaisuudessa järjestämään erotuomariluentotilaisuuksia Vaasassa, Kuopiossa ja Viipurissa. Ensimmäisissä paikoissa toimi luennoitsijana Y.Tuhkunen ja viimeksimainitussa N.Tammisalo. Osanottajamäärä oli kaikkialla harvinaisen runsas. Mainituissa paikoissa rajoittui tilaisuus teoreettiseksi pääasiallisesti ajan niukuuden tähden.

Pelaajain valitsemiskomiteat.

Jääpalloilussa: K.Sainio, H.Relander, G.Löfgren, B.Sjöström ja R.Wickström.

Jalkapalloilussa: B.Sjöström, K.Sainio, R.Wickström, H.Relander ja A.Englund.

Jääpallojoukkueen valinta on ollut suhteellisen helppoa, olihan kysymyksessä vain yksi ottelu. Sensijaan tuotti valinta jalkapalloilijain kesken enemmän huolta. Tunnettua kun on, että kansainvälisesti kypsiä pelaajia meillä on vähän-laisesti. Näin joutuivat melkein samat miehet aina ottelemaan. Tähän asiain tilaan tahtoi valitsemiskomitea saada muutosta ja sentähden kiinnitettiin huomiota nuoriin edellytyksiä omaavien palloilijoihin. Että tässä ei aina osuttu oikeaan lankeaa luonnostaan. Valitsemiskomitea on kuitenkin työllään avannut uuden näköpiirin, joka varmasti ajan mittaan ehkä lähitulevaisuudessa tuottaa tuloksia.

Valitsemiskomitean työn tuloksena mainittakoon, että jalkapalloilun 6:ssa liitto-ottelussa pelasi kaikkiaan 24 palloilijaa.

Jalkapalloilu.

Norja Helsingissä 6 kesäkuuta.

Tulos: tappio 5 - 2.

Joukkue: Tammisalo H.J.K., Lydman H.P.S., Kelin H.J.K., Linna H.P.S., Närvänen Sudet, Viinioksa H.J.K., Kanerva H.P.S., Fallström H.J.K., Eklöf H.J.K., Silve H.J.K., Åström I.F.K.

Erotuomari: Knut Lundstedt, Ruotsi.

Tanska Helsingissä 20 kesäkuuta.

Tulos: voitto 3 - 2.

Joukkue: Tammisalo H.J.K., Lydman

Eesti Helsingissä syyskuun 5 p:nä.

Tulos: tasapeli 1 - 1.

Joukkue: Tammisalo H.J.K., Koskinen H.P.S., Koskinen Sudet, Närvänen Sudet, Nylund I.F.K., (Soinio H.P.S.), Viinioksa H.J.K., Kelin H.J.K., Lönnberg I.F.K., Saario H.P.S., Silve H.J.K., Åström I.F.K.

Erotuomari: E.Englund, Ruotsi.

Jääpalloilu.

Ruotsi Helsingissä helmikuun 7

p:nä. Tulos: voitto 4 - 3.

Joukkue: Saarinen H.J.K., Siimes H.J.K., Närvänen Sudet, Lönnberg I.F.K., Kaplan K.I.F., Tammisalo H.J.K., Ahlgren Sudet, Svanström I.F.K., Pekonen H.J.K., Wickström K.I.F., Lappalainen H.J.K.

Erotuomari:

R.Wickström, Suomi.

FIFA:

Koska liittomme puheenjohtaja oli estetty olemasta läsnä Fifan kongressissa Roomassa, pyysi liittohallitus Italian lähetystöämme edustamaan liittoamme, johon suostuttiinkin. Kongressissa käsiteltiin monta tärkeätä asiaa, mutta niiden jatkokäsittely jätettiin v. 1927 kongressiin, mikä pidetään kuten tunnettua Helsingissä. Täten täyttyy samalla Suomen Palloliiton monivuotinen toivomus. Mainittakoon samalla, että Rooman kongressi päätti yksimielisesti pitää v. 1927 kongressin Helsingissä.

YLEISTÄ:

Kuluneena vuotena jättivät Suomen n.s. porvarilliset urheilujärjestöt yhteistyö ehdotuksen T.U.L:lle, mutta raukesi ehdotus kuten odotettua oli T.U.L:n vastustuksen tähden.

Liittohallitus on jakanut mesta-ruus- ja sarjakunniakirjat v. 1925 ja 1926.

Liittohallitus saa myöskin mitä suurimmalla tyydytyksellä todeta Suomen Puolan lähettilään, ministeri Procopén ja Latvian lähettilään, ministeri Sylvanderin ystävällisen ja avuliaan suhtautumisen palloilijoihimme, jotka kävivät ottelumatkalla sekä Puolassa että Latviassa.

Lopuksi täytyy liittohallituksen mitä suurimmalla surulla todeta etevän ja luotetun palloilijansa Sven Lydmanin tapaturmainen kuolema, mikä oli raskas tappio maamme palloilulle.

Kiitämme kaikkia toimitsijoita järjestöissä ja sekä aktiivisia että passiivisia palloilu-urheilun harrastajia hyvästä yhteistyöstä kuluneen toimintavuoden aikana, ja lausuu liittohallitus toivomuksenaan, että riemujuhlavuosi 1927 kaikkien yhteistyöllä tulisi vastaamaan niitä toiveita, kun sille on asetettu niin urheilun kuin Suomen Palloliiton edunkin kannalta katsottuna.

Helsingissä, tammikuulla 1927.

S U O M E N P A L L O L I I T O N
L I I T T O H A L L I T U S

E.v.Frenckell

Arth.Englund

SUOMEN PALLOLIITON toimintakertomus vuodelta 1927.

Helsingissä tammikuun 23 päivänä 1927 pidetty liiton vuosikokous valitsi yksimielisesti liiton puheenjohtajaksi vuodeksi 1927 insinööri Erik von Frenckellin. Liittohallitus sai seuraavan kokoonpanon puheenjohtajan lisäksi: Lauri Tanner, Kaarlo Soinio, Kauko Karvonen, Bebe Sjöström, Henning Relander ja Arthur Englund vakinaisiksi sekä Niko Joutsenlahti ja Sigfrid Österlund varajäseniksi. Liittohallitus valitsi sittemmin varapuheenjohtajaksi L. Tannerin.

Liiton sihteerinä on toiminut 15/2 - 15/10 välisenä aikana Yrjö Tuhkunen ja rahastonhoitajana edelleen E.A. Pekonen.

Järjestelytoiminta.

Kuluneena vuotena on liittoon kuulunut kaikkiaan 63 seuraa, kokonaisjäsenmäärän ollessa toimintavuoden päättyessä noin 7,100.

Suomen Palloliiton alaisina toimivat edelleenkin Helsingin, Turun, Viipurin, Savon ja Vaasan piirit, ollen kahdella viimeainitulla piirillä edustajansa melkein joka kaupungissa piirinsä alueella. Piirien toimintakertomukset oheisina.

Liiton päänenkannattajina on ollut Suomen Urheilulehti ja Idrottsbladet. Mo-lemmille lehdille annettiin avustusta 500 markkaa edellisen vuosikokouksen päätöksen mukaisesti.

Tässä yhteydessä lienee paikallaan myöskin mainita kenttäsuhteista. Usealla paikkakunnalla on jo kenttäolot saatu jokeenkin siedettävälle kannalle, mutta esim. Viipurissa tekee vielä ruohokentän puute edelleenkin haittaa jalkapalloilun kehittymiselle. Vaasassa sitävastoin on Vaasan Palloseura tehnyt tarmokkaasti työtä ja ryhtynyt hankkimaan omaa kenttää, joka tulee lopullisesti valmiiksi tulevana kesänä. Sitä mukaa kun kenttiä saadaan, on varmaa, että jalkapalloilukin tulee menemään eteenpäin samassa suhteessa.

Suomen mestaruuskilpailut v. 1927.

Mestaruuskilpailuja on kuluneenkin toimintavuotena järjestetty sekä jää- että jalkapalloilussa. Liittohallituksen tärkeimpänä tehtävänä on ollut tällaisten kansallisten suurkilpailujen järjestäminen sekä hallinnollisesti että urheilullisesti. Maassamme tuottavat tällaiset suurkilpailut toistaiseksi taloudellisia huolia mutta kehitys menee tässäkin suhteessa yhä edullisempaan suuntaan. Viime vuonna kylä epäedullinen talvi uhkasi kokonaan tehdä tyhjäksi jääpallomestaruuskilpailujen loppuottelut, mutta ne saatiin kuitenkin suurilla ponnistuksilla loppuun pelatuiksi. Jalkapallomestaruuskilpailujen järjestäminen oli kylläkin helpompi, mutta syksyllä moniviikkoiset sateet pilasivat monta hyvää kilpailua kokonaan niin urheilullisesti kuin taloudellisestikin.

Jääpallomestaruuskilpailuihin otti osaa kaikkiaan 17 seuraa. Kireitten ja tasaväkisten kilpailujen jälkeen selviytyivät loppuotteluun viipurin Sudet ja Helsingin Jalkapalloklubi. Loppuottelu pelattiin Viipurissa maaliskuun 13 päivänä olosuhteisiin nähden verrattain hyvällä jäällä, joskin siinä normaalioloissa

ei olisi mestaruuskilpailu tullut kysymykseen. Sudet voittivat mestaruuden melko ylivoimaisesti tuloksella 6 - 2 (5 - 1). Mestaruusjoukkueen jäsenet:

Anttonen

Närvänen Pelli

Leppänen Koskinen H.Lund

Ahlgren Ahnger Mäkinen Sorvali Jantunen

Taulukko jääpallomestaruuskilpailuista liittyy vuosikertomukseen.

Jalkapallomestaruudesta kamppaili kaikkiaan 18 seuraa. Jalkapalloilussakin oli välienselvitys suurimmaksi osaksi sangen tiukkaa. Helsingin Palloseura ja Viipurin Reipas anastivat itselleen sijan loppuotteluun, mikä pelattiin Helsingissä lokakuun 9 päivänä runsaslukuisen yleisön seuratessa kilpailua, ulkonaisten olosuhteiden ollessa erittäin suotuisat. Helsingin Palloseura voitti Reippaan ylivoimaisesti tuloksella 6 - 0 (3 - 0) herroja R.Wickströmin toimiessa erotuomarina. Helsingin Palloseuran mestaruusjoukkueen kokoonpano oli seuraava:

Lilja

Koskinen Saarilahti

Viinioksa Soinio Karjagin

Tornivuori Koponen Saario Kanerva Mantila

Syyskaudella oli jalkapalloilu kevästä huomattavasti sekä teknillisesti että taktillisesti parempaa, riippuen luonnollisesti monista mestaruus- ja kansainvälisistä otteluista. Liitteenä jalkapallomestaruustaulukko.

Kansainvälisen jalkapalloliiton (FIFA:n)

kongressi Helsingissä.

Huomattavin tapaus Suomen Palloliiton historiassa on Kansainvälisen jalkapalloliiton kongressi Helsingissä 3 - 7 päivinä kesäkuuta 1927. Jo pari vuotta aikaisemmin ryhtyi liiton puheenjohtaja insinööri von Frenckell tarmokkaisesti toimenpiteisiin mainitun kongressin saamiseksi Helsinkiin. Se seikka jo sinänsä että kongressi saatiin tänne oli huomattava saavutus liitolle, mutta vielä enemmän se oli maalle itsellensä. Ei ole vähäksi arvioitava sitä, että tänne keräytyy edustajia melkein kaikista Euroopan maista, jopa ulkopuoleltakin; parempaa Suomen tunnetuksi tekemisen keinoa tuskin löytyyneekään.

Kulunut vuosi on ollut liitolle merkkipuosi. 20 vuotisjuhla vietettiin kuten tunnettua siten että Fifan vuotuisen kongressi pidettiin Helsingissä. Kongressissa, joka pidettiin kesäkuun 1 - 7 p:n välisenä aikana, oli osanottajia 22 maasta, eikä esim. Ameriikkakaan ollut säästännyt vaivojaan lähettämällä 2 edustajaa. Samoin oli Englanti, Skotlanti ja Irlanti edustettuina, joka oli erittäin merkillepantavaa.

Kongressissa päätettiin useita jalkapalloilulle tärkeitä päätöksiä, joista muutamia erikoisasioita tullaan lähemmin selvittämään vuosikokouksessa. Istunnot olivat koko ajan arvokkaita ja keskustelut tapahtuivat erikoisen asiallisesti. Tällainen pidättyväisyys on erittäin merkillepantavaa, mitä erittäinkin otelamaalaisiin vilkkaisiin ja tulisiin edustajiin tulee. Kongressin suotuista tulos on uusi todiste Fifan suuresta merkityksestä kansainvälisien riitakysymysten ratkaisijana.

Kongressin aikana järjesti Palloliitto useita juhlallisuuksia, joista mainittakoon huvimatka höyrylaivalla saaristoon, erittäin onnistunut loppujuhla Klippanilla ja aktiivisille pelaajille järjestetty juhla Valkoisessa salissa ja liiton puheenjohtajan aamiainen kotonaan kaikille kongressin jäsenille. Juhlallisuuksiin oli kutsuttu Sisäasiainministeriön edustajia, ulkomaiden edustajia, Helsingin kaupungin edustajia, korkein sotilasjohto, muiden liittojen edustajia ja sanomalehdistö.

Liittohallituksen esityksestä suvaitsi tasavallan presidentti nimittää FIFA:n puheenjohtaja Jules Rimet'in Suomen Valkoisen Ruusun Komendööriksi, ritarimerkin ojensi pormestari Leo Ehrnrooth. Syksyllä on Ranskan Tasavallan presidentti tšekäläisen ministerin kautta liiton puheenjohtajalle antanut Kunnialegioonan merkin, ilmoituksella että kunnia siitä samalla lankee Palloliitolle.

Kongressi pidettiin säätytalolla. Suomen edustajina kongressissa olivat E. von Frenckell, L. Tanner, K. Soinio, K. Karvonen ja A. Englund. Koska täällä tullaan lähemmin selvittämään kongressissa päätettyjä asioita, emme siihen vuosikertomuksessa ryhdy. Kongressin ohjelma liittyy painettuna vuosikertomukseen.

Kansainvälinen jalkapalloviikko.

Kansainvälisen Jalkapalloliiton kongressin aikana järjestettiin Helsingissä kansainvälinen jalkapalloviikko. Osanottajiksi saatiin lopullisesti Tukholman Oslon, Dresdenin ja Tallinnan kaupunkijoukkueet. Liittoa edusti Helsingin joukkue. Ensimmäinen ottelu pelattiin 2 päivänä kesäkuuta Tukholmaa vastaan. Ottelu päättyi Tukholman hyväksi tuloksella 3 - 0 (1 - 0). Kaksi viimeistä maalia, jotka teki

Tukholma neljän viimeisen minuutin kuluessa ennen loppua, olivat turhia, joten oikeampi tulos olisi ollut 1 - 0. Toinen ottelu pelattiin 3 päivänä kesäkuuta Tallinnaa vastaan. Ottelu päättyi tasan tuloksella 2 - 2 ensimmäisen aikapuoliskon ollessa 1 - 0 Helsingin hyväksi. Tulos oikea. Tämän ottelun pelasi Helsingin joukkue paremmin kuin Tukholmaa vastaan.

Tukholma - Dresden pelasi lauantaina 4 päivänä kesäkuuta. Ottelun tulos 4 - 2 (2 - 0) Tukholman hyväksi. Sunnuntaina 5 päivänä kesäkuuta pelasi kello 1 päivällä Tallinnan ja Oslon joukkueet vastakkain. Ottelu päättyi 3 - 1 (1 - 0) Tallinnan eduksi. Koko ottelun aikana jatkui varhain aamulla alkanut rankkasade ja pilasi hyvän ottelun tyystin urheilullisesti ja kokonaan taloudellisesti. Saman päivän illalla pelattavaksi määrätty ottelu Dresden - Helsinki täytyi sateen takia kokonaan peruuttaa. Maanantaina 6 päivänä kesäkuuta pelasi Oslon ja Helsingin joukkueet keskenään. Oslo voitti tuloksella 4 - 2 (1 - 2). Kuten puoliajan tuloksestakin näkyy, oli Helsingin joukkue ensimmäisellä puoliajalla ehdottomasti parempi, mutta väsyi lopussa pahasti, joten Oslo pääsi tasoittamaan ja voittamaan.

Sunnuntaina 5 päiväksi määrätty ottelu Helsinki - Dresden pelattiin tiistaina 7 päivänä kesäkuuta. Ottelu oli kovin tähän saakka pelatuista. Helsinki sai heti alusta oikean hengen peliinsä ja esitti hyvää ja aika ajoittain loisteliastakin peliä ja voitti ylivoimaisesti 5 - 0 (3 - 0). Tämä oli viimeinen viikon peleistä.

Erotuomarina otteluissa toimi tohtori P. Bauwens Kölnistä ja herra R. Wickström Helsingistä, tohtori Bauwens tuomitsi ottelut Helsinki - Tukholma, Helsinki - Tallinna ja Oslo-Tallinna, sekä herra R. Wickström Tukholma - Dresden ja Helsinki - Dresden ottelut.

Tämä Kansainvälinen jalkapalloviikko on suurin tähän saakka järjestetyistä jalkapalloturnajaisista Suomessa. Koska viikon ohjelma painettuna liittyy vuosikertomukseen, on yksityiskohdista turha tehdä tässä lähemmin selkoa.

Propagandatyö.

V. 1926 aloitetun Suomen sarjan kilpailuja jatkettiin keväällä 1927 ja pelattiin pääasiallisesti loppuun, lukuunottamatta kolmea ottelua. Koska vuosikokouksessa tullaan lähemmin selostamaan sarjan kehitystä, emme siitä tee enemmän selkoa.

Taulukko sarjakilpailusta oheenliitetään.

Keväällä toukokuun 15 päivänä järjesti liitto ja Helsingin piiri yhdessä tavanmukaisen Helsingin halkijuoksun, joka tavallaan avaa jalkapallokauden Helsingissä. Juoksuun otti viime vuonna osaa kaikkiaan 26 joukkuetta.

Liittohallitus on puolestaan tarokkaasti huolehtinut sanomalehdistön oikeasta suhtautumisesta palloiluun ja ennakcoreklaamiin ja puuttunut asioihin, mitkä ovat kaivanneet selvittelyjä. Oikeat ja asialliset tiedoitukset ovat omiaan herättämään mielenkiintoa palloiluasioihin. Nykyään onkin havaittavissa myöskin yleisössä heräämistä kannattamaan ainakin suurempia palloilutapahtumia.

Maakilpailut.

Ruotsin ja Suomen välinen maakilpailu jääpalloilussa pelattiin Tukholmassa helmikuun 20 päivänä. Urheilullisesti oli ottelu erinomainen ja ruotsalaisten lausunnon mukaan parhain tähän asti pelatuista maakilpailuista. Liitto-ottelu onkin aina